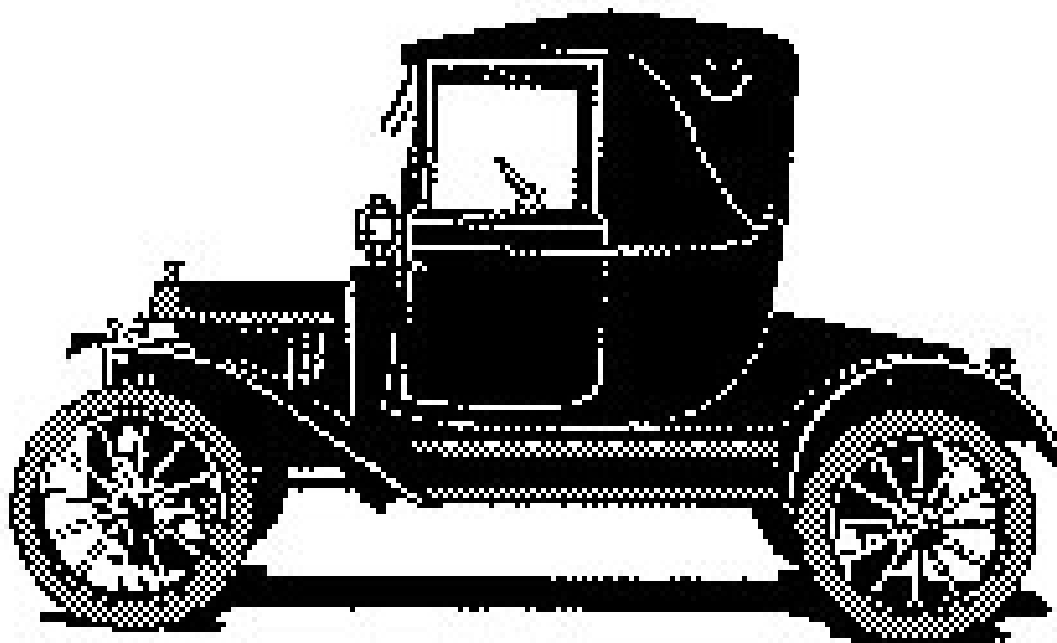

אוסקר

כתב וצייר סרג' פורטין

<http://www.sftext.com>

היה היה פעם אוטו שחלם להיות יצור חי.
שמו היה אוסקר כי הוא זכה בתחרויות יופי
רבות. ונכון שהיה יפה ביותר, בצורתו
העתיקה וצבעו השחור. כשקרני השמש נפלו
עליו הוא קלט אותם מיד ואפשר היה אז
לראות אוטו הזוהר כמו מאה שמשות. זו
התכונה שאפשרה לו לזכות לעתים כה
קרובות.
בעליו רחץ וצחצח אותו מספר פעמים ביום.
וחוץ מזה הוא דמה מאוד לבעליו, כלומר היה
יהיר מאוד. הוא דיבר רק עם מכוניות יפות
ויקרות מאוד. זמן רב לא חשב כלל על העתיד
שלו וגם עשה לו אויבים רבים.

יום גשום אחד הוא התחיל לחלום ונדמה היה לו שלהיות חי זה הדבר הטוב ביותר שרק יכול להיות. יום אחרי יום הוא חלם שהוא חי והחלום הזה נעשה לו לשיגיון. כשהבין שהוא רק אוטו היה עצוב מאוד. בעליו ראה שהאוטו שלו עצוב והחליט לשליח אותו לערמת גרוטאות.

בעיניים דומעות ראה אוסקר איך בעליו וצעירותו עוזבים אותו. הוא ראה עכשיו רק מוות ועצב סביבו. אך היה גאה מדי כדי להודות בגורלו ולכן עצם את עיניו והמשיך לחלום.

זרם זיכרונות והצלחות עבר במוחו והחלום להיות יצור חי חזר אליו שוב ושוב.

אחרי שעות רבות העיר אותו קול שנשמע כמו
כינור המנגן את צליליו האחרונים. הוא ראה
מכונת אחרת ההולכת למות. היא הייתה
שבורה ומרוצצת וכשניסתה לדבר המתכת
המעוכה שפשפה כך שהקול הלך כמעט לאבוד.
היא אמרה "שמי ספידו. הייתי כל כך מהירה, כל
כך מהירה שיכולתי לעבור את כולם. אך עכשיו
אני רק גוף שבור ללא עיניים. אני ממתינה
שהמוות יבוא מהר. אילו רק יכולתי עוד לראות
פעם אחת, הייתי מתה בשקט." והיא בכתה
מרות.

ואוסקר עצוב קרא בקול מלה דמעה "אל תבכי!
את ואני, לשנינו הייתה תקופה של אושר
ותהילה, היו לנו חיים טובים אך עכשיו הגיע זמן
למות. אתן לך את עיניי כדי שתוכלי למות
בכבוד ולי תהיה בפעם ראשונה הזדמנות
לתרום למשהו מלבי."

ספידו הביטה על העולם בפעם האחרונה. זרם
חשמל שלה פסק וכל האנרגיה שלה נספגה
בקרקע.

אוסקר בכה וזיכרונה של ספידו מילא עכשיו את
מקומו של חלום על חיים.

קול אחר נשמע מלגלג "מדוע אתה כל כך
מכוער עכשיו ולמה מסרת את עיניך? האם
אתה חושב שבכך אתה משלם על
שגיאותיך ועל הרוע שגרמת למכוניות
אחרות במשך חייך? ראיתי אותך לעתים
קרובות פוגע באחרים ואני שמח לראותך
כאן היום. זה קל למסור עיניים ולנסות
לכפר על שגיאותיך. אם תרצה לכפר
באמת, תן לי את הצמיגים שלך. איתם
אוכל לעזוב את הגיהנום הזה. הראה לי
את גדול לבך."
להפתעתו של האוטו הנקמני אוסקר נתן לו
את הצמיגים שלו בלי אומר ודברים. האוטו
לקח אותם והתרסק מיד על עץ הקרוב.

האור סביב אוסקר החשיך ונעלם. אחר כל קרן אור תפסה אותו ומשכה למרכז. המוני מלאכים סבבו אותו וחייכו אליו. הגוף שלו נמס והוא הרגיש כאבים איומים. הוא שכח את כל עברו ואת כל קיומו וגופו נעשה למאות אורות קטנים שרקדו והתאספו שוב ויצרו נפש חדשה.

נשמע בכי של תינוק ואוסקר הרגיש את תחושת חיים. האוטו הפך לתינוק יפהפה, בעל שערות שחורות מבריקות כמו מאה שמשות.

אולי הנך מכיר אדם שכך נראה. הביט עליו בקפידה ובדוק האם יתכן שיש לו נשמה נדיבה כמו זו של אוסקר. אם כן, יתכן שזהו אוסקר.